

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง "การศึกษาความรู้ การปฏิบัติ ปัญหาของครูเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน-ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร" ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การศึกษาความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

ส่วนที่ 2

2.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

2.2 การปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

2.3 ปัญหาและการแก้ปัญหาในการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

ส่วนที่ 1 การศึกษาความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

ก. คะแนนเต็ม ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

ค่าเฉลี่ย ของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของครูคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 236 คน มีค่าเท่ากับ 15.79 จากคะแนนเต็ม 30 โดยมีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 22 และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 9 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.86

ข. ค่าร้อยละของระดับคะแนนความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เกณฑ์ที่ใช้ตัดสินคะแนน คือ

ได้คะแนนร้อยละ 80 - 100 จัดอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

ได้คะแนนร้อยละ 70 - 79 จัดอยู่ในเกณฑ์ดี

ได้คะแนนร้อยละ 60 - 69 จัดอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี

ได้คะแนนร้อยละ 40 - 59 จัดอยู่ในเกณฑ์พอใช้

ได้คะแนนร้อยละ 0 - 39 จัดอยู่ในเกณฑ์ของแก้ไข

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของครูคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามระดับคะแนนความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

ระดับคะแนนความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน (คิดเป็นร้อยละ)	จำนวน	ร้อยละ
80-100	-	-
70-79	13	5.51
60-69	50	21.19
40-59	161	68.22
0-39	12	5.08
รวม	236	100

จากตารางที่ 4 แสดงว่า ครูคณิตศาสตร์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 68.22 ได้คะแนนความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ระหว่างร้อยละ 40-59 ซึ่งจัดอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ครูคณิตศาสตร์ร้อยละ 21.19 ได้คะแนนอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี

โดยไค้คะแนนระหว่างร้อยละ 60-69 และครูคณิตศาสตร์ร้อยละ 5.51 ไค้คะแนนอยู่ใน
เกณฑ์โดยไค้คะแนนระหว่างร้อยละ 70-79 ส่วนครูคณิตศาสตร์ที่เหลือ ร้อยละ 5.08
ไค้คะแนนอยู่ในเกณฑ์ของแก้ไข โดยไค้คะแนนระหว่างร้อยละ 0-39

ส่วนที่ 2

2.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ไค้นำเสนอโดยนำข้อมูลเกี่ยวกับ
สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่ แสดงค่าร้อยละและนำเสนอในรูป
ตารางประกอบความเรียง

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษาประสบการณ์
ในการสอนคณิตศาสตร์ การเข้ารับการอบรม การอ่านระเบียบการประเมินผล
และจำนวนนักเรียนในห้อง

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	96	40.68
หญิง	140	59.32
วุฒิการศึกษา		
ป.กศ.สูง	14	5.94
ปริญญาตรี	222	94.06
ประสบการณ์ในการสอนคณิตศาสตร์ชั้นป.6		
1 ปี	46	19.50
2 ปี	74	31.35
2½ ปี	116	49.15
การเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวัดและประเมินผลการศึกษา		
ไค้รับ	152	64.40
ไม่ไค้รับ	84	35.60

ตารางที่ 5 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาที่ได้รับการอบรม		
1 วัน	14	5.92
10 วัน	74	31.35
20 วัน	2	0.84
4 เดือน	8	3.38
6 เดือน	2	0.84
ไม่ได้ระบุ	52	22.03
การอ่านระเบียบการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร		
อ่าน	204	86.44
ไม่ได้อ่าน	32	13.56
จำนวนนักเรียนในห้อง		
ต่ำกว่า 25 คน	24	10.17
25-35 คน	150	63.56
36-45 คน	62	26.27

จากตารางที่ 5 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิง ร้อยละ 59.32 มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 94.06 มีประสบการณ์ในการสอนคณิตศาสตร์ ประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นเวลา $2\frac{1}{2}$ ปี ร้อยละ 49.15 ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการวัด และประเมินผลการศึกษา ร้อยละ 64.40 โดยใช้ระยะเวลาในการอบรม 10 วัน ร้อยละ 31.35 ได้อ่านระเบียบการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ร้อยละ 86.44 และมีจำนวนนักเรียนในห้อง 25-35 คน ร้อยละ 63.56

2.2 การปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ปฏิบัติและจำนวน ร้อยละของผู้ไม่ได้อปฏิบัติตาม โดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง เถลถายการตัดสินใจเฉลี่ยของคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน คือ

ปฏิบัติบางครั้ง ไล่คะแนนระหว่าง 1.00 - 1.50

ปฏิบัติเป็นประจำ ไล่คะแนนระหว่าง 1.51 - 2.00

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่องของการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลก่อนเรียน

ข้อ	การปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลก่อนเรียน	\bar{x}	S.D.	ระดับ	
				ไม่ได้อปฏิบัติตาม	จำนวน ร้อยละ
1	การเตรียมการสอนความถี่ไปกับการเตรียมการวัดและประเมินผล	1.61	0.10	ประจำ	4 1.69
2	การเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแต่ละบทเรียน	1.33	0.49	บางครั้ง	32 13.56
3	การตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะเบื้องต้นของนักเรียน	1.48	0.38	บางครั้ง	14 5.93
4	วิธีการวัดและประเมินผลตามข้อต่อไปนี้				
4.1	การทดสอบข้อเขียน	1.72	0.23	ประจำ	4 1.69
4.2	การทดสอบภาคปฏิบัติ	1.48	0.33	บางครั้ง	8 3.39
4.3	การสัมภาษณ์นักเรียน	1.30	0.32	บางครั้ง	14 5.93
4.4	การตรวจงานของนักเรียน	1.94	0.08	ประจำ	2 0.85
4.5	การสังเกตพฤติกรรม	1.79	0.20	ประจำ	2 0.85
4.6	การศึกษาผลการเรียนที่ผ่านมาของนักเรียน	1.56	0.30	ประจำ	6 2.54

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อ	การปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผลก่อนเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ไม่ใ้ปฏิบัติ	
				การปฏิบัติ	จำนวน	ร้อยละ
4.7	การสัมภาษณ์ครูประจำชั้นคนก่อน	1.13	0.29	บางครั้ง	34	14.41
4.8	การสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียน	1.00	0.25	บางครั้ง	84	35.59
5	การนำผลจากการวัดและประเมินผลมาใช้ ประโยชน์ตามข้อต่อไปนี้					
5.1	การแบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อสอนตาม ความสามารถ	1.16	0.42	บางครั้ง	34	14.41
5.2	การส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถ สูงให้มีความสามารถมากขึ้น	1.42	0.17	บางครั้ง	12	5.08
5.3	การสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่ขาด ความพร้อมในการเรียน	1.36	0.31	บางครั้ง	8	3.39
6	การขอคำแนะนำเกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผลจากผู้เกี่ยวข้อง	1.03	0.23	บางครั้ง	22	9.32
7	การชี้แจงให้ผู้ปกครองนักเรียนเข้าใจ วิธีการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร ปัจจุบัน	1.07	0.33	บางครั้ง	68	28.81

จากตารางที่ 6 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถาม มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน โดยใ้ปฏิบัติเป็นประจำในการตรวจงานของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 1.94 และการปฏิบัติเกี่ยวกับการศึกษาผลการเรียนที่ผ่านมาของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.56 ส่วนในเรื่องที่ใ้ปฏิบัติเป็นบางครั้ง เกี่ยวกับการตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะเบื้องต้นของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 1.48 และการปฏิบัติเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.00 มีผู้ตอบแบบสอบถามไม่ใ้ปฏิบัติเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนถึงร้อยละ 35.59

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบ
สอบถามในเรื่องของการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลระหว่างเรียน

ข้อ	การปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผลระหว่างเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
				การปฏิบัติ	ไม่ไ้ปฏิบัติ	
				จำนวน	ร้อยละ	
1	การวัดและประเมินผล เมื่อเรียนจบ แต่ละหน่วย	1.90	0.05	ประจำ	-	-
2	การแจ้งผลของการวัดและประเมินผล ให้นักเรียนทราบ	1.92	0.08	ประจำ	-	-
3	การเฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบ	1.83	0.16	ประจำ	2	0.85
4	วิธีการวัดและประเมินผลตามข้อต่อไปนี้					
4.1	การทดสอบข้อเขียน	1.80	0.17	ประจำ	-	-
4.2	การทดสอบภาคปฏิบัติ	1.56	0.25	ประจำ	-	-
4.3	การสัมภาษณ์นักเรียน	1.30	0.26	บางครั้ง	6	2.54
4.4	การตรวจงานของนักเรียน	1.96	0.06	ประจำ	-	-
4.5	การสังเกตพฤติกรรม	1.75	0.22	ประจำ	2	0.85
4.6	การสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียน	1.00	0.25	ประจำ	74	31.36
5	การนำผลการวัดและประเมินผลมาใช้ ประโยชน์ตามข้อต่อไปนี้					
5.1	การปรับปรุงการสอน	1.72	0.23	ประจำ	4	1.69
5.2	การแบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อฝึกสอนตาม ความสามารถ	1.19	0.40	บางครั้ง	28	11.86
5.3	การส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถ สูงให้มีความสามารถยิ่งขึ้น	1.30	0.37	บางครั้ง	20	8.47
5.4	การช่วยซ่อมเสริมนักเรียนที่ไม่ผ่าน จุดประสงค์การเรียนรู้	1.70	0.21	ประจำ	-	-

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อ	การปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลระหว่างเรียน	X	S.D.	ระคับ	ไม่ได้ปฏิบัติ
				การปฏิบัติ	จำนวน ร้อยละ
6	การตั้งเกณฑ์การให้คะแนน 80% ถือว่าผ่าน	1.05	0.58	บางครั้ง	68 28.81
7	การตั้งเกณฑ์การให้คะแนน 60% ถือว่าผ่าน	1.38	0.42	บางครั้ง	24 10.17
8	การขอคำแนะนำเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลจากผู้เกี่ยวข้อง	1.04	0.20	บางครั้ง	24 10.17
9	การแจ้งผลการเรียนของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ	1.16	0.49	บางครั้ง	22 9.32

จากตารางที่ 7 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลระหว่างเรียน โดยได้ปฏิบัติเป็นประจำในการตรวจงานของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 1.96 และการปฏิบัติเกี่ยวกับการทดสอบภาคปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.56 ส่วนในเรื่องที่ได้ปฏิบัติเป็นบางครั้ง เกี่ยวกับการตั้งเกณฑ์การให้คะแนน 60% ถือว่าผ่าน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 1.38 และการปฏิบัติเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.00 มีผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้ปฏิบัติเกี่ยวกับสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนถึงร้อยละ 31.36

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบ
สอบถามการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลปลายภาคหรือปลายปี

ข้อ	การปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผลปลายภาคหรือปลายปี	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
				การปฏิบัติ	ไม่ใ้ปฏิบัติ	
				จำนวน	ร้อยละ	
1	การสอนเพิ่มเติมนอกเวลาเรียนในกรณีที่สอน ไม่ทันตามหลักสูตรกำหนด	1.34	0.73	บางครั้ง	6	2.54
2	การเลือกจุดประสงค์ปลายทางที่สำคัญก่อน การวัดและประเมินผล	1.16	0.39	บางครั้ง	30	12.71
3	การสร้างตารางวิเคราะห์จุดประสงค์จาก สมุคประจำชั้นในแต่ละภาคเรียน	1.09	0.58	บางครั้ง	74	31.36
4	การออกข้อสอบให้ครอบคลุมจุดประสงค์ที่ สำคัญ	1.68	0.36	ประจำ	18	7.63
5	วิธีการวัดและประเมินผลตามข้อต่อไปนี้					
	5.1 การทดสอบข้อเขียน	1.86	0.12	ประจำ	-	-
	5.2 การทดสอบภาคปฏิบัติ	1.63	0.23	ประจำ	-	-
	5.3 การสัมภาษณ์นักเรียน	1.22	0.29	บางครั้ง	14	5.93
	5.4 การทรวงานของนักเรียน	1.92	0.10	ประจำ	4	1.69
	5.5 การสังเกตพฤติกรรม	1.68	0.26	ประจำ	6	2.54
	5.6 การสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียน	1.06	0.36	บางครั้ง	80	33.90
6	การนำผลของการวัดและประเมินผลมาใช้ ประโยชน์ตามข้อต่อไปนี้					
	6.1 การแบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อจัดสอนตาม ความสามารถ	1.16	0.42	บางครั้ง	34	14.41
	6.2 การจัดสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่ได้ ระดับผลการเรียน 0-1	1.42	0.37	บางครั้ง	14	5.93

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อ	การปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผลปลายภาคหรือปลายปี	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ไม่ไ้ปฏิบัติ	
				การปฏิบัติ	จำนวน	ร้อยละ
6.3	การส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถ สูงให้มีความสามารถยิ่งขึ้น	1.29	0.41	บางครั้ง	24	10.17
7	การประเมินค่าคะแนนเป็นระดับผลการ เรียน 0, 1, 2, 3, 4 ตามเกณฑ์ของระเบียบ การประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ประถมศึกษาปัจจุบัน	1.83	0.18	ประจำ	4	1.69
8	การแจ้งผลการเรียนของนักเรียนให้ ผู้ปกครองทราบ	1.55	0.30	ประจำ	6	2.54

จากตารางที่ 8 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลปลายภาคหรือปลายปี โดยได้ปฏิบัติเป็นประจำ ในการตรวจงานของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 1.92 และการปฏิบัติเกี่ยวกับการแจ้งผลการเรียนของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.55 ส่วนในเรื่องที่ได้ปฏิบัติเป็นบางครั้ง เกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่ได้รับผลการเรียน 0-1 มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 1.42 และการปฏิบัติเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.06 มีผู้ตอบแบบสอบถามไม่ไ้ปฏิบัติวิธีการวัดและประเมินผล โดยการสัมภาษณ์นักเรียนถึงร้อยละ 33.90

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบ
สอบถามเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดผล

ขอ	การปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้าง เครื่องมือวัดผล	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
				การปฏิบัติ	ไม่ใ้ปฏิบัติ	
				จำนวน	ร้อยละ	
1	การเลือกใช้เครื่องมือวัดผลที่เหมาะสม กับพฤติกรรมที่จะวัด	1.62	0.32	ประจำ	10	4.24
2	การสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรก่อน การสร้างเครื่องมือวัดผล	1.09	0.64	บางครั้ง	62	26.27
3	การสร้างตารางวิเคราะห์จุดประสงค์และ เนื้อหา ก่อนการสร้างเครื่องมือวัดผล	1.13	0.60	บางครั้ง	58	24.58
4	การวิเคราะห์เครื่องมือวัดผล	1.02	0.51	บางครั้ง	68	26.27
5	การสร้างเครื่องมือวัดผลชนิดต่าง ๆ ตามข้อต่อไปนี้					
5.1	แบบทดสอบ	1.76	0.27	ประจำ	10	4.24
5.2	แบบสำรวจรายการ	1.01	0.40	บางครั้ง	76	32.20
5.3	แบบจัดอันดับคุณภาพหรือมาตราส่วน ประมาณค่า	1.05	0.41	บางครั้ง	68	28.81
5.4	แบบบันทึกพฤติกรรม	1.08	0.47	บางครั้ง	60	25.42
5.5	แบบบันทึกการสัมภาษณ์	1.00	0.50	บางครั้ง	90	38.14
6	การสร้างข้อสอบวัดทักษะในการศึกษาคำนวณ	1.49	0.50	บางครั้ง	28	11.86
7	การสร้างข้อสอบวัดความคิดรวบยอดใน ทางคณิตศาสตร์	1.31	0.50	บางครั้ง	30	12.71
8	การสร้างข้อสอบวัดความสามารถในการ แก้ปัญหา	1.33	0.46	บางครั้ง	28	11.86
9	การเก็บข้อสอบที่ตีไว้ใช้ในโอกาสต่อไป	1.55	0.07	ประจำ	24	10.17

จากตารางที่ 9 แสดงว่าในเรื่องของการสร้างเครื่องมือวัดผลผู้ตอบแบบสอบถามได้ปฏิบัติเป็นประจำ ในการสร้างแบบทดสอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 1.76 และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเก็บข้อสอบที่ใส่ไว้ในโอกาสต่อไปมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.55 ส่วนในเรื่องที่ได้ปฏิบัติเป็นบางครั้งเกี่ยวกับการสร้างข้อสอบวัดทักษะในการคิดคำนวณ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 1.49 และการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างแบบบันทึกการสัมภาษณ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.00 มีผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้ปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างแบบบันทึกการสัมภาษณ์ถึงร้อยละ 38.14

2.3 ปัญหาและการแก้ปัญหาในการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

ก. ปัญหาในการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและนำเสนอในรูปตาราง ประกอบความเรียง

เกณฑ์ที่ใช้ตัดสินค่าเฉลี่ยของคะแนนปัญหาในการปฏิบัติคือ

มีปัญหามากที่สุด	ได้คะแนนระหว่าง	4.51-5.00
มีปัญหามาก	ได้คะแนนระหว่าง	3.51-4.50
มีปัญหาปานกลาง	ได้คะแนนระหว่าง	2.51-3.50
มีปัญหาน้อย	ได้คะแนนระหว่าง	1.51-2.50
มีปัญหาน้อยที่สุด	ได้คะแนนระหว่าง	1.00-1.50

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ
ปัญหาการวัดและประเมินผลกรณีต่าง ๆ

ข้อ	ปัญหาการวัดและประเมินผลกรณีต่าง ๆ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1	การวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุคประจำชั้น	2.52	1.05	ปานกลาง
2	การวัดและประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน			
	2.1 การวัดและประเมินผลก่อนเรียน	2.74	0.84	ปานกลาง
	2.2 การวัดและประเมินผลระหว่างเรียน	2.43	0.82	น้อย
3	การวัดและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน			
	3.1 คะแนนระหว่างเรียน	2.83	0.43	ปานกลาง
	3.2 คะแนนปลายภาคเรียน	2.47	0.79	น้อย
4	การตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะเบื้องต้น	2.74	1.22	ปานกลาง
5	โอกาสในการวัดผลระหว่างเรียนมีน้อย	2.71	1.06	ปานกลาง
6	การสอนไม่ทันตามที่หลักสูตรกำหนด	2.60	1.23	ปานกลาง
7	การไม่ผ่านจุดประสงค์ของนักเรียนอ่อน	3.28	1.02	ปานกลาง
8	ครูไม่มีเวลาสอนซ่อมเสริมให้นักเรียน	2.79	1.18	ปานกลาง
9	จำนวนนักเรียนมากเกินไป	2.44	1.13	น้อย
10	การตั้งเกณฑ์การให้คะแนนของครูต่างกัน	2.18	0.98	น้อย
11	คะแนนของนักเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่น่าพอใจ	3.11	1.07	ปานกลาง
12	ปัญหาที่นักเรียนมีความซื่อซื่อไปนี้			
	12.1 นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์	3.19	1.02	ปานกลาง
	12.2 นักเรียนไม่มีความพร้อมในเรื่องที่จะวัดผล	2.89	0.93	ปานกลาง
	12.3 นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการเรียนซ่อมเสริม	2.84	1.21	ปานกลาง
	12.4 นักเรียนหยุดเรียนในขณะที่มีการวัดผล	2.60	1.10	ปานกลาง

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาการวัดและประเมินผลกรณีต่าง ๆ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
13	ปัญหาการคิดคะแนนตามข้อต่อไปนี้			
	13.1 การรวมจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละภาค	2.23	0.80	น้อย
	13.2 การรวมจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละปี	2.19	0.88	น้อย
	13.3 การคิดค่าร้อยละของจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่นักเรียนผ่านในแต่ละภาค	2.25	0.94	น้อย
	13.4 การคิดค่าร้อยละของจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ นักเรียนผ่านในแต่ละปี	2.23	0.94	น้อย
14	การมีสิทธิ์เข้าสอบของนักเรียน	1.80	0.92	น้อย
15	การกรอกสมุดประจำชั้น (ป.02)	2.20	0.96	น้อย
16	การย้ายเข้า-ออกของนักเรียน	1.72	0.83	น้อย

จากตารางที่ 10 แสดงว่าปัญหาในการวัดและประเมินผลกรณีต่าง ๆ ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาลู่อยู่ในระดับปานกลางและน้อยเท่านั้น โดยปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง มีปัญหาการไม่ผ่านจุดประสงค์ของนักเรียนอ่อน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.28 และปัญหาการวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.52 ส่วนปัญหาที่อยู่ในระดับน้อย มีปัญหาคะแนนปลายภาคเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.47 และปัญหาการย้ายเข้า-ออกของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.72

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ
ปัญหาการวัดผลโดยวิธีการต่าง ๆ

ข้อ	ปัญหาการวัดผลโดยวิธีการต่าง ๆ	\bar{x}	S.D.	แปลความ
1	การให้นักเรียนตอบคำถามปากเปล่าระหว่างเรียน	2.58	1.11	ปานกลาง
2	การให้นักเรียนคิดคำนวณในใจ	3.09	0.82	ปานกลาง
3	การให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดในชั่วโมง	2.75	1.09	ปานกลาง
4	การให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเป็นการบ้าน	2.52	1.53	ปานกลาง
5	การให้นักเรียนทดสอบภาคปฏิบัติ	2.61	0.93	ปานกลาง
6	การให้นักเรียนทดสอบข้อเขียน	2.64	1.65	ปานกลาง
7	การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	2.57	1.04	ปานกลาง
8	การตรวจงานนักเรียน	2.78	1.29	ปานกลาง
9	การสัมภาษณ์นักเรียน	2.47	0.93	น้อย
10	การสัมภาษณ์ผู้ปกครอง	3.47	0.72	ปานกลาง
11	การวัดผลโดยการทดสอบย่อยเป็นระยะ ๆ	2.75	0.93	ปานกลาง
12	ความสามารถของนักเรียนแตกต่างกัน	3.41	0.92	ปานกลาง
13	นักเรียนไม่มีทักษะในการคิดคำนวณ	3.54	0.88	มาก
14	การเลือกวิธีการวัดผลที่เหมาะสม	2.76	0.84	ปานกลาง
15	การให้นักเรียนประเมินผลตนเอง	3.18	0.94	ปานกลาง
16	การให้เพื่อนของนักเรียนประเมินผลให้	3.05	1.03	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 แสดงว่าปัญหาในการวัดผลโดยวิธีการต่าง ๆ ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหานักเรียนไม่มีทักษะในการคิดคำนวณอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 ส่วนการสัมภาษณ์นักเรียนเป็นปัญหาที่อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 สำหรับปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง มีปัญหาการสัมภาษณ์ผู้ปกครองซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.54 และปัญหาการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเป็นการบ้านมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.52

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการสร้างเครื่องมือ
วัดผล

ข้อ	ปัญหาการสร้างเครื่องมือวัดผล	\bar{x}	S.D.	แปลความ
1	การสร้างเครื่องมือวัดผลให้ตรงกับจุดประสงค์ที่จะวัด	2.87	1.00	ปานกลาง
2	ความเข้าใจในการสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร	2.89	0.91	ปานกลาง
3	การเลือกใช้เครื่องมือวัดผลที่เหมาะสม	2.75	0.88	ปานกลาง
4	การขาดเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสร้าง เครื่องมือวัดผล	3.31	1.03	ปานกลาง
5	เวลาในการสร้างเครื่องมือวัดผล	3.41	1.06	ปานกลาง
6	การสร้างเครื่องมือวัดผลตามข้อต่อไปนี้			
	6.1 แบบทดสอบ	2.75	0.93	ปานกลาง
	6.2 แบบสำรวจรายการ	2.97	0.88	ปานกลาง
	6.3 แบบจัดอันดับคุณภาพหรือมาตราส่วนประมาณค่า	3.02	0.94	ปานกลาง
	6.4 แบบบันทึกพฤติกรรม	2.99	0.84	ปานกลาง
	6.5 แบบบันทึกการสัมภาษณ์	2.92	0.94	ปานกลาง
7	การสร้างข้อสอบเพื่อวัดความสามารถทางคณิตศาสตร์ ต่อไปนี้			
	7.1 วัดทักษะในการคิดคำนวณ	2.86	1.00	ปานกลาง
	7.2 วัดความคิดรวบยอดในทางคณิตศาสตร์	3.19	0.90	ปานกลาง
	7.3 วัดความสามารถในการแก้ปัญหา	3.12	0.93	ปานกลาง
8	การขาดความรู้เรื่องการวิเคราะห์ข้อสอบ	2.78	0.91	ปานกลาง
9	การสร้างข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหา	2.78	0.93	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 แสดงว่าปัญหาในการสร้างเครื่องมือวัดผล ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาคู่อยู่ในระดับปานกลางทุกประเด็น โดยมีปัญหาเรื่องเวลาในการสร้างเครื่องมือวัดผล ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.41 ส่วนปัญหาการเลือกใช้เครื่องมือวัดผลที่เหมาะสม และการสร้างแบบทดสอบ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.75 เท่ากัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาความร่วมมือ
ของผู้เกี่ยวข้อง

ข้อ	ปัญหาความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้อง	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1	ผู้บริหารสนใจจะแน่วแน่ผลลัพธ์ของนักเรียนมากกว่า กระบวนการวัดและประเมินผลของครู	3.16	1.16	ปานกลาง
2	ผู้บริหารไม่เข้าใจการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร ปัจจุบัน	2.39	1.09	น้อย
3	การติดตามความก้าวหน้าด้านการวัดและประเมินผล ของผู้บริหาร	2.83	1.03	ปานกลาง
4	การให้คำปรึกษาแก่ครูด้านการวัดและประเมินผลของ ผู้บริหาร	2.88	1.05	ปานกลาง
5	การส่งเสริมสมรรถภาพครูด้านการวัดและประเมินผล ของผู้บริหาร	2.91	1.09	ปานกลาง
6	ความร่วมมือของคณะครูและผู้บริหารในการสร้าง เครื่องมือวัดผล	2.89	1.08	ปานกลาง
7	การจัดตั้งคณะกรรมการประเมินผลของโรงเรียนเพื่อ พิจารณาระเบียบการประเมินผลการเรียน	2.94	1.02	ปานกลาง
8	การให้บริการด้านเอกสาร ค่าเช่าต่าง ๆ ด้านการวัด และประเมินผลของโรงเรียน	2.92	1.04	ปานกลาง
9	การประสานงานของโรงเรียนกับโรงเรียนอื่น ๆ เพื่อร่วมมือในการสร้างเครื่องมือวัดผล	2.82	0.95	ปานกลาง
10	การติดตามความก้าวหน้าด้านการวัดและประเมินผล ของศึกษานิเทศก์	2.98	0.92	ปานกลาง

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้อง	\bar{X}	S.D. แปลความ
11	ความร่วมมือของผู้ปกครองในการติดตามพฤติกรรมของนักเรียน	3.39	1.15 ปานกลาง
12	ผู้ปกครองไม่เข้าใจการวัดและประเมินผลตามแนวหลักสูตรปัจจุบัน	3.75	1.09 มาก
13	ผู้ปกครองไม่สนใจและเอาใจใส่ในการศึกษาของนักเรียน	3.74	0.98 มาก
14	ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการแก้ไขปัญหาค่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียน	3.53	0.98 มาก
15	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนหยุดเรียนเพื่อช่วยเหลือครอบครัวจนไม่มีสิทธิ์สอบ	2.79	1.07 ปานกลาง
16	ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการซ่อมเสริม	3.00	1.00 ปานกลาง
17	ผู้ปกครองไม่เข้าใจเกณฑ์การให้คะแนนของครู	3.35	0.99 ปานกลาง

จากตารางที่ 13 แสดงว่า ในเรื่องของปัญหาความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้อง ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหามือบริหารไม่เข้าใจการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรปัจจุบันอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39 ส่วนปัญหาที่อยู่ในระดับมากมีปัญหามือปกครองไม่เข้าใจการวัดและประเมินผลตามแนวหลักสูตรปัจจุบัน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.75 มีปัญหามือปกครองไม่ให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการแก้ปัญหาค่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยค่าสุดเท่ากับ 3.53 นอกนั้นเป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง มีปัญหาความร่วมมือของผู้ปกครองในการติดตามพฤติกรรมของนักเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.39 ส่วนปัญหามือปกครองสนับสนุนให้นักเรียนหยุดเรียนเพื่อช่วยเหลือครอบครัวจนไม่มีสิทธิ์สอบ มีค่าเฉลี่ยค่าสุดเท่ากับ 2.79

ข. การแก้ปัญหาในการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล
 การเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ให้นำเสนอโดยนำข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและการแก้ปัญหา
 ในการปฏิบัติมาแจกแจงความถี่ แสดงค่าร้อยละและนำเสนอในรูปตารางประกอบ
 ความเรียง

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและการ
 แก้ไขปัญหาในการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน
 วิชาคณิตศาสตร์

ข้อ	ปัญหา	แก้ปัญหา		ไม่แก้ปัญหา	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑	การขาดความรู้เรื่องระเบียบการ ประเมินผลตามหลักสูตรประถมศึกษา	231	97.88	5	2.12
2	การวัดและประเมินผลก่อนเรียน	211	89.41	25	10.59
3	นักเรียนมีทัศนคติไม่ต่อกับวิชาคณิตศาสตร์	232	98.31	4	1.69
4	นักเรียนไม่มีความพร้อมในการวัดผล	230	97.46	6	2.34
5	นักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้	236	100	-	-
6	การไม่มีเวลาวัดและประเมินผลการเรียน	223	94.49	13	5.51
7	นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการเรียน ซ่อมเสริม	205	86.83	31	13.14
8	การตั้งเกณฑ์การให้คะแนนของครูด้วยกัน	178	75.42	58	24.58
9	นักเรียนไม่ทำแบบฝึกหัดส่งครู	236	100	-	-
10	นักเรียนลอกแบบฝึกหัดเพื่อน	231	97.88	5	2.12
11	นักเรียนทำแบบฝึกหัดฝึกเป็นส่วนมาก	223	94.49	13	5.51
12	นักเรียนไม่ตอบคำถามปากเปล่า	212	89.83	24	10.17

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหา	แก้ปัญห		ไม่แก้ปัญห	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
13	การวัดและประเมินผลโดยการทำแบบทดสอบ	224	94.92	12	5.08
14	การสร้างเครื่องมือวัดผลให้ตรงกับจุดประสงค์ที่จะวัด	204	86.44	32	13.56
15	การชาคความรู้และความเข้าใจเรื่อง การวิเคราะห์หลักสูตร	203	86.02	33	13.98
16	ไม่มีเวลาสร้างเครื่องมือวัดผล	216	91.53	20	8.47
17	การสร้างเครื่องมือวัดผลชนิดต่างๆ	212	89.83	24	10.17
18	การมีความรู้เรื่องวิเคราะห์ข้อสอบไม่เพียงพอ	199	84.32	37	15.68
19	ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ	208	88.14	28	11.86
20	การให้บริการสนับสนุนด้านอุปกรณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของโรงเรียน 188	188	79.66	48	20.34

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 14 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 236 คน คิดเป็น ร้อยละ 100 ได้แก้ปัญหาเรื่องนักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้และนักเรียน ไม่ทำแบบฝึกหัดส่งครู สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่แก้ปัญหาเรื่อง การ ตั้งเกณฑ์การให้คะแนนของครูต่างกัน ร้อยละ 24.58 รองลงมาไม่แก้ปัญหา เรื่องการให้บริการสนับสนุนด้านอุปกรณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ของโรงเรียน ร้อยละ 20.34

ปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล การเรียนวิชาคณิตศาสตร์

1. การแก้ปัญหาเกี่ยวกับการขาดความรู้เรื่องระเบียบการประเมินผล การเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของวิธีการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการขาดความรู้ เรื่องระเบียบการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา

วิธีการแก้ปัญหา	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		อันดับที่ 4		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ศึกษาคู่มือและระเบียบเกี่ยวกับ การวัดและประเมินผลด้วยตนเอง	149	81.87	26	14.29	5	2.75	2	1.09	182	78.76
2. เฝ้ารับการอบรมเกี่ยวกับการวัด และประเมินผล	29	31.87	38	41.76	8	8.79	16	17.58	91	39.39
3. ขอคำปรึกษาจากผู้ช่วยฝ่าย วิชาการ	22	15.49	64	45.07	49	34.51	7	4.93	142	61.47
4. ขอคำปรึกษาจากเพื่อนครูด้วยกัน	13	8.78	74	50.00	49	33.11	12	8.11	148	64.06

จากตารางที่ 15 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 78.78
 แก่ปัญหาการขาดความรู้เรื่องระเบียบการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถม-
 ศึกษา โดยการศึกษาคู่มือและระเบียบเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลด้วยตนเอง
 และส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาคำวิธีนี้เป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 81.87 มีผู้แก้ปัญหาคำวิธีการ
 เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลเป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 39.39
 โดยส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาคำวิธีนี้เป็นอันดับที่ 2 ร้อยละ 41.76

2. การแก้ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลก่อนเรียน

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของวิธีการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล
 ก่อนเรียน

วิธีการแก้ปัญหา	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ใช้แบบสอบวินิจฉัย								
เพื่อตรวจสอบความรู้								
พื้นฐานของนักเรียน	67	58.26	31	26.96	17	14.78	115	54.50
2. ใช้คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์								
ของนักเรียนในชั้น								
ประถมศึกษาปีที่ 5	51	46.36	44	40.00	15	13.64	110	52.13
3. สอบถามข้อมูลต่างๆ								
จากครูประจำชั้นคนก่อน	74	47.44	68	43.59	14	8.97	156	73.93

จากตารางที่ 16 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 73.93 แก้ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลก่อนเรียน โดยการสอบถามข้อมูลต่าง ๆ จากครูประจำชั้นคนก่อน และส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาค่ายวิธีนี้เป็นอันดับที่ 1 และ 2 ร้อยละ 47.44 และ 43.59 ตามลำดับ มีผู้แก้ปัญหาค่ายวิธีการให้คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 52.13 โดยส่วนใหญ่แก้ปัญหาค่ายวิธีนี้เป็นอันดับ 1 ร้อยละ 46.36

3. การแก้ปัญหานักเรียนมีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของวิธีการแก้ปัญหานักเรียนมีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์

วิธีการแก้ปัญหา	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. จักมรพยาภาศโน ขณะทีเรียนคณิต- ศาสตร์ให้หน้าสนใจ	96	57.83	36	21.69	34	20.48	166	71.55
2. จักกิจกรรมทีสนุก สนานแทรกในขณะ ทีสอน	66	44.00	52	34.67	32	21.33	150	64.65
3. เสริมแรงและให้ กำลังใจนักเรียน อยู่เสมอ	72	35.47	71	34.98	60	29.55	203	87.50

จากตารางที่ 17 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 87.50 แก่ปัญหานักเรียนมีทัศนคติไม่ต่อก่อวิชาคณิตศาสตร์โดยการเสริมแรงและให้กำลังใจ นักเรียนอยู่เสมอ และส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาด้วยวิธีนี้เป็นอันดับที่ 1 และ 2 ร้อยละ 35.47 และ 34.98 ตามลำดับ มีผู้แก้ปัญหาด้วยวิธีการจัดกิจกรรมที่สนุกสนานแทรก ในขณะที่สอนเป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 64.65 โดยส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาด้วยวิธีนี้เป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 44.00

4. การแก้ปัญหาให้นักเรียนที่ไม่มีความพร้อมในการวัดผล

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของวิธีการแก้ปัญหาให้นักเรียนที่ไม่มีความพร้อมในการวัดผล

วิธีการแก้ปัญหา	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. แบ่งกลุ่มนักเรียน								
จัดนักเรียนเก่ง								
ช่วยเหลือเพื่อน	203	88.26	10	4.35	17	7.39	230	100
2. เรียกนักเรียนมา								
ทำความเข้าใจ								
เป็นรายบุคคล	69	37.30	105	56.76	11	5.94	185	80.43
3. จัดสอนเพิ่มเติม								
นอกเวลาเรียน	16	10.81	52	35.14	80	54.05	148	64.35

จากตารางที่ 18 แสดงว่าผู้กอบแบบสอบถามทั้งหมด ร้อยละ 100 แก่ปัญหานักเรียนไม่มีความพร้อมในการวัดผล โดยการแบ่งกลุ่มนักเรียน จักนักเรียน เก่งช่วยเหลือเพื่อน และส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาด้วยวิธีนี้เป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 88.26 มีผู้แก้ปัญหาด้วยวิธีการจัดสอนเพิ่มเติมนอกเวลาเรียนเป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 64.35 โดยส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาด้วยวิธีนี้เป็นอันดับที่ 3 ร้อยละ 54.05

5. การแก้ปัญหานักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของวิธีการแก้ปัญหานักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้

วิธีการแก้ปัญหา	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. อธิบายตัวอย่างแล้ว ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด	138	71.14	39	20.10	17	8.76	194	82.20
2. แบ่งกลุ่มนักเรียน เพื่อสอนทามความ สามารถ	34	31.48	45	41.67	29	26.85	108	45.76
3. จักนักเรียนเก่ง คอยให้คำแนะนำ เพื่อน	48	28.07	88	51.46	35	20.47	171	72.46

จากตารางที่ 19 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 82.20 แก้นักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยการอธิบายตัวอย่างแล้วให้นักเรียน ทำแบบฝึกหัด และส่วนใหญ่เลือกแก้นักเรียนด้วยวิธีนี้เป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 71.14 มีผู้แก้นักเรียนด้วยวิธีการแบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อสอนตามความสามารถเป็นจำนวนน้อย ที่สุด ร้อยละ 45.76 โดยส่วนใหญ่เลือกแก้นักเรียนด้วยวิธีนี้เป็นอันดับที่ 2 ร้อยละ 41.67

6. การแก้นักเรียนที่ไม่มีเวลาฝึกและประเมินผลระหว่างเรียน

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของวิธีการแก้นักเรียนที่ไม่มีเวลาฝึกและประเมินผลระหว่างเรียน

วิธีการแก้นักเรียน	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		อันดับที่ 4		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดทดสอบ ย่อยเป็นการบ้าน	102	69.86	39	26.71	5	3.43	-	-	146	65.47
2. เลือกทดสอบเฉพาะจุดประสงค์ ที่สำคัญเท่านั้น	7	16.67	21	50.00	12	28.57	2	4.76	42	18.83
3. งกการสอนซ่อมเสริมเพราะ เสียเวลามาก	5	22.73	14	63.64	2	9.09	1	4.54	22	9.87
4. ฝึกเวลาพักนอกเวลาเรียน	89	54.94	56	34.57	14	8.64	3	1.85	162	72.65

จากตารางที่ 20 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 72.65
 แก่ปัญหาการไม่มีเวลาพักและประเมินผลระหว่างเรียนโดยการจับเวลาพักนอกเวลา
 เรียน และส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาด้วยวิธีนี้เป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 54.94 มีผู้
 แก้ปัญหาด้วยวิธีการงการสอนซ่อมเสริม เพราะเสียเวลามากเป็นจำนวนน้อย
 ที่สุด ร้อยละ 9.87 โดยส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหา ด้วยวิธีนี้เป็นอันดับที่ 2 ร้อยละ
 63.64

7. การแก้ปัญหาการไม่ให้ความร่วมมือในการเรียนซ่อมเสริม

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของวิธีการแก้ปัญหาการไม่ให้ความร่วมมือใน
 การเรียนซ่อมเสริม

วิธีการแก้ปัญหา	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. จักกิจกรรมช่วยให้ การเรียนซ่อมเสริม สนุกสนาน น่าสนใจ	63	55.26	46	40.35	5	4.39	114	55.61
2. จักสอนซ่อมเสริม หลังจากรับประทาน อาหารเที่ยง	69	66.35	32	30.77	3	2.88	104	50.73
3. ขอความร่วมมือ จากผู้ปกครองใน การกวักขัน นักเรียน	64	48.48	50	37.88	18	13.64	132	64.39

จากตารางที่ 21 แสดงว่าผู้กอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 64.39
 แก่ปัญหาการไม่ให้ความร่วมมือในการเรียนซ่อมเสริมโดยการขอความร่วมมือ
 จากผู้ปกครองในการกวักชั้นนักเรียน และส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาด้วยวิธีนี้เป็น
 อันดับที่ 1 ร้อยละ 48.48 มีผู้แก้ปัญหาด้วยวิธีการจัดสอนซ่อมเสริมหลังจาก
 รับประทานอาหารเที่ยงเป็นจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 50.73 โดยส่วนใหญ่
 เลือกแก้ปัญหาด้วยวิธีนี้เป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 66.35

8. การแก้ปัญหาการตั้งเกณฑ์การให้คะแนนของครูด้วยกัน

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของวิธีการแก้ปัญหาการตั้งเกณฑ์การให้คะแนน
 ของครูด้วยกัน

วิธีการแก้ปัญหา	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.ปรึกษากับผู้ช่วยฝ่าย วิชาการในการกำ หนดคะแนนให้สอ คล้องกับโรง เรียนอื่น	41	58.57	11	15.72	18	25.71	70	39.33
2.ร่วมประชุมกับคณะครู เพื่อกำหนดคะแนนให้ เป็นไปในแนว เดียวกัน	53	46.09	50	43.48	12	10.43	115	64.61
3.กำหนดเกณฑ์การให้ คะแนนตามระเบียบ การประเมินผล	86	57.72	42	28.19	21	14.09	149	83.71

จากตารางที่ 22 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 83.71
 แก่ปัญหาการทิ้ง เกณฑ์การให้คะแนนของครูต่างกัน โดยการปรึกษากับผู้ช่วยฝ่าย
 วิชาการในการกำหนดคะแนนให้สอดคล้องกับโรงเรียนอื่น และส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหา
 ด้วยวิธีนี้เป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 57.72 มีผู้แก้ปัญหา ด้วยวิธีการปรึกษากับผู้ช่วย
 วิชาการในการกำหนดคะแนนให้สอดคล้องกับโรงเรียนอื่นเป็นจำนวนน้อยที่สุด
 ร้อยละ 39.33 โดยส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหา ด้วยวิธีนี้เป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 58.57

9. การแก้ปัญหาการไม่ทำแบบฝึกหัดส่งครูของนักเรียน

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของวิธีการแก้ปัญหาการไม่ทำแบบฝึกหัดส่งครู
 ของนักเรียน

วิธีการแก้ปัญหา	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สร้างแรงจูงใจ								
เสริมแรงให้นักเรียน								
เช่น ชมเชยเป็นต้น	93	50.00	79	42.47	14	7.53	186	78.81
2. เรียกนักเรียนมาพบ								
เป็นรายบุคคลเพื่อ								
สัมภาษณ์ความจำเป็น	125	61.88	73	36.14	4	1.98	202	85.59
3. ทักท้อปรึกษาและร่วม								
มีอยู่กับผู้ปกครอง	6	5.77	32	30.77	66	63.46	104	44.07

จากตารางที่ 23 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 85.59
 แก่ปัญหาการไม่ทำแบบฝึกหัดส่งครูของนักเรียนโดยการเรียกนักเรียนมาพบเป็นรายบุคคล
 เพื่อสัมภาษณ์ความจำเป็นและส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาด้วยวิธีนี้เป็นอันดับที่ 1
 ร้อยละ 61.88 มีผู้แก้ปัญหาด้วยวิธีการติดต่อบริกาและร่วมมือกันกับผู้ปกครอง
 เป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 44.07 โดยส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาด้วยวิธีนี้เป็น
 อันดับสุดท้าย ร้อยละ 63.46

10. การแก้ปัญหานักเรียนลอกแบบฝึกหัดเพื่อน

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของวิธีการแก้ปัญหานักเรียนลอกแบบฝึกหัดเพื่อน

วิธีการแก้ปัญหา	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.ชี้แจงให้นักเรียน เข้าใจถึงผลเสีย ในการลอก	191	85.65	30	13.45	2	0.90	223	96.54
2.พยายามให้ทำใน เวลาเท่าที่จำเป็น และนอกเวลา เป็นพิเศษ	27	20.93	90	69.77	12	9.30	129	55.84
3.จัดทำสมุดจากการ- บ้านให้ผู้ปกครอง ทราบ	3	4.11	29	39.73	41	56.16	73	31.60

จากการร่างที่ 24 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 96.54 แก่ปัญหานักเรียนลอกแบบฝึกหัดเพื่อนโดยชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงผลเสียในการลอก และส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาด้วยวิธีนี้เป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 85.65 มีผู้แก้ปัญหา ด้วยวิธีการจัดทำสมุดจกการบ้านให้ผู้ปกครองทราบเป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 31.60 โดยส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาด้วยวิธีนี้เป็นอันดับสุดท้าย ร้อยละ 56.16

11. การแก้ปัญหานักเรียนทำแบบฝึกหัดผิดเป็นส่วนมาก

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของวิธีการแก้ปัญหานักเรียนทำแบบฝึกหัดผิด เป็นส่วนมาก

วิธีการแก้ปัญหา	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เรียกนักเรียนมาอธิบายเป็นรายบุคคล	96	59.26	52	32.10	14	8.64	162	72.65
2. เปลี่ยนแบบฝึกหัดให้ซับซ้อนน้อยลง	16	17.78	37	41.11	37	41.11	90	40.36
3. อธิบายข้อที่ผิดบนกระดานดำ	103	49.28	85	40.67	21	10.05	209	93.72

จากการร่างที่ 25 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 93.72 แก่ปัญหานักเรียนทำแบบฝึกหัดผิดเป็นส่วนมากโดยการอธิบายข้อที่ผิดบนกระดานดำ และส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาด้วยวิธีนี้เป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 49.28 มีผู้แก้ปัญหาด้วยการเปลี่ยนแบบฝึกหัดให้ซับซ้อนน้อยลงเป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 40.36 โดยส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาด้วยวิธีนี้เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ร้อยละ 41.11 เท่ากัน

12. การแก้ปัญหาเกี่ยวกับการไม่ตอบคำถามปากเปล่าของนักเรียน

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของวิธีการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการไม่ตอบคำถามปากเปล่าของนักเรียน

วิธีการแก้ปัญหา	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. จักกิจกรรมที่ให้ นักเรียนมีโอกาส แสดงความคิดเห็น	99	56.57	52	29.71	24	13.72	175	82.55
2. เพิ่มแรงเสริมช่วย กระตุ้นความสนใจ ของนักเรียน	43	33.08	61	46.92	26	20.00	130	61.32
3. ปรับตัวครูให้ นักเรียนไว้วางใจ	65	50.78	40	31.25	23	17.97	128	60.38

จากตารางที่ 26 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 82.55 แก้ปัญหาเกี่ยวกับการไม่ตอบคำถามปากเปล่าของนักเรียนโดยการจักกิจกรรมที่ให้ นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาค่ายวิธีนี้เป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 56.57 มีผู้แก้ปัญหาค่ายการเพิ่มแรงเสริมช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน และการปรับตัวครูให้นักเรียนไว้วางใจ เป็น จำนวนใกล้เคียงกัน ร้อยละ 61.32 และ 60.38 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาค่ายวิธีทั้ง 2 นี้ เป็น อันดับที่ 2 และ 1 ร้อยละ 46.92 และ 50.78

13. การแก้ปัญหาการวัดและประเมินผลเกี่ยวกับการทำแบบทดสอบย่อย

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของวิธีการแก้ปัญหาการวัดและประเมินผล
โดยการทำแบบทดสอบย่อย

วิธีการแก้ปัญหา	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. จัดสอนซ่อมเสริม นักเรียนที่ไม่ผ่าน จุดประสงค์นอก เวลา	97	61.01	54	33.96	8	5.03	159	70.98
2. วางแผนการทดสอบย่อยเป็นระยะๆ ตลอดปีล่วงหน้า	79	68.70	21	18.26	15	13.04	115	51.34
3. นักเรียนเรียนทำแบบ ทดสอบย่อยนอก เวลา	58	40.56	59	41.26	26	18.18	143	63.84

จากตารางที่ 27 แสดงว่าผู้ทอแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 70.98
แก้ปัญหาการวัดและประเมินผลโดยการทำแบบทดสอบย่อย โดยการจักสอนซ่อมเสริม
นักเรียนที่ไม่ผ่านจุดประสงค์นอกเวลา และส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาค่ายวิธีนี้เป็น
อันดับที่ 1 ร้อยละ 61.01 มีผู้แก้ปัญหา ค่ายวิธีการวางแผนการทดสอบย่อยเป็น
ระยะ ๆ ตลอดปีล่วงหน้า เป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 51.34 โดย
ส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาค่ายวิธีนี้เป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 68.70

14. การแก้ปัญหาการสร้างเครื่องมือวัดผลให้ตรงกับจุดประสงค์ที่จะวัด

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของวิธีการแก้ปัญหาการสร้างเครื่องมือวัดผลให้ตรงกับจุดประสงค์ที่จะวัด

วิธีการแก้ปัญหา	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดผล	39	43.33	37	41.11	14	15.56	90	44.12
2. ศึกษาความรู้เพิ่มเติมจากเอกสารตำราวัดผลด้วยตนเอง	119	70.83	49	29.17	-	-	168	82.35
3. ใช้เครื่องมือวัดผลที่จำหน่ายโดยสำนักพิมพ์ต่างๆ	43	33.59	52	40.63	33	25.78	128	62.75

จากตารางที่ 28 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 82.35 แก้ปัญหาการสร้างเครื่องมือวัดผลให้ตรงกับจุดประสงค์ที่จะวัด โดยการศึกษาความรู้เพิ่มเติมจากเอกสารตำราวัดผลด้วยตนเอง และส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาคำยวิธีนี้เป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 70.83 มีผู้แก้ปัญหาคำยวิธีวิธีการเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดผลเป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 44.12 โดยส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาคำยวิธีนี้เป็นอันดับที่ 1 และ 2 ใกล้เคียงกัน ร้อยละ 43.33 และ 41.11 ตามลำดับ

15. การแก้ปัญหาการขาดความรู้และเข้าใจเรื่องการวิเคราะห์หลักสูตร

ตารางที่ 29 จำนวนและร้อยละของวิธีการแก้ปัญหาการขาดความรู้และเข้าใจเรื่องการวิเคราะห์หลักสูตร

วิธีการแก้ปัญหา	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เข้าร่วมการอบรมหรือร่วมศึกษาเรื่องวิเคราะห์หลักสูตรจากสถานศึกษาต่าง ๆ	32	37.21	25	29.07	29	33.72	86	42.36
2. ขอคำปรึกษาจากศึกษานิเทศก์ ผู้ช่วยวิชาการหรือผู้บริหาร	38	32.20	69	58.48	11	9.32	118	58.13
3. ศึกษาจากตำราและเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง	84	70.00	30	25.00	6	5.00	120	59.11

จากตารางที่ 29 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามแก้ปัญหาการขาดความรู้และความเข้าใจเรื่องการวิเคราะห์หลักสูตรโดยการศึกษาจากตำราและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และการขอคำปรึกษาจากศึกษานิเทศก์ ผู้ช่วยวิชาการหรือผู้บริหารเป็นจำนวนใกล้เคียงกัน ร้อยละ 59.11 และ 58.13 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาทั้ง 2 วิธีนี้เป็นอันดับที่ 1 และ 2 ร้อยละ 70.00 และ 58.48 ตามลำดับ

16. การแก้ปัญหาการไม่มีเวลาสร้างเครื่องมือวัดผล

ตารางที่ 30 จำนวนและร้อยละของวิธีการแก้ปัญหการไม่มีเวลาสร้างเครื่องมือวัดผล

วิธีการแก้ปัญหา	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ใช้เครื่องมือวัดผล ที่จำหน่ายโดย สำนักพิมพ์ต่าง ๆ	120	68.97	54	31.03	-	-	174	80.56
2. ใช้เวลาวันหยุด ราชการหรือ นอกเวลาสอน	74	58.73	52	41.27	-	-	126	58.33
3. ขอให้ผู้บริหาร มีนโยบายสำหรับ ลดชั่วโมงสอน ให้น้อยลง	2	40.00	-	-	3	60.00	5	2.31

จากตารางที่ 30 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 80.56 แก้ปัญหาไม่มีเวลาสร้างเครื่องมือวัดผล โดยการ ใช้เครื่องมือวัดผลที่จำหน่ายโดย สำนักพิมพ์ต่าง ๆ และส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาคำยวิธีนี้เป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 68.97 สำหรับวิธีการแก้ปัญหที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกใช้น้อยที่สุดคือ การขอให้ผู้บริหารมี นโยบายสำหรับลดชั่วโมงสอนให้น้อยลง ร้อยละ 2.31 โดยเลือกแก้ปัญหเป็น อันดับสุดท้ายและอันดับที่ 1 ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และ 40.00 ตามลำดับ

17. การแก้ปัญหาการสร้างเครื่องมือวัดผลชนิดต่าง ๆ

ตารางที่ 31 จำนวนและร้อยละของวิธีการแก้ปัญหาการสร้างเครื่องมือวัดผลชนิดต่าง ๆ

วิธีการแก้ปัญหา	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เข้าอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับ การสร้างเครื่องมือ วัดผลชนิดต่าง ๆ	37	42.05	24	27.27	27	30.68	88	41.51
2. ศึกษาตำรา เอกสารเกี่ยวกับ การสร้างเครื่องมือ วัดผลชนิดต่าง ๆ	93	67.39	38	27.54	7	5.07	138	65.09
3. ร่วมมือกับคณะครู ในการสร้างเครื่องมือ วัดผลชนิดต่าง ๆ	70	50.73	52	37.68	16	11.59	138	65.09

จากตารางที่ 31 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวนเท่ากัน ร้อยละ 65.09 แก้ปัญหาการสร้างเครื่องมือวัดผลชนิดต่าง ๆ โดยการศึกษาตำรา เอกสารเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดผลชนิดต่าง ๆ และร่วมมือกับคณะครูในการสร้างเครื่องมือวัดผลชนิดต่าง ๆ และส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหากับวิธีทั้ง 2 นี้เป็น อันดับที่ 1 ร้อยละ 67.39 และ 50.70 ตามลำดับ

18. การแก้ปัญหาหากมีความรู้เรื่องการวิเคราะห์ข้อสอบไม่เพียงพอ

ตารางที่ 32 จำนวนและร้อยละของวิธีการแก้ปัญหาหากมีความรู้เรื่องการวิเคราะห์ข้อสอบไม่เพียงพอ

วิธีการแก้ปัญหา	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ขอคำปรึกษาจาก ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ ผู้บริหารและศึกษา นิเทศก์	59	54.63	40	37.04	9	8.33	108	54.27
2. เข้ารับการอบรม เชิงปฏิบัติการ เกี่ยว กับการวิเคราะห์ ข้อสอบ	37	40.22	34	36.96	21	22.82	92	46.23
3. ศึกษาจากตำรา เอกสารที่เกี่ยวข้อง ด้วยตนเอง	95	62.50	41	26.97	16	10.53	152	76.38

จากตารางที่ 32 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 76.38 แก้ปัญหาเรื่องการวิเคราะห์ข้อสอบไม่เพียงพอ โดยการศึกษจากตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง และส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาค้นคว้าวิธีนี้เป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 62.50 มีผู้แก้ปัญหาค้นคว้าวิธีการเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 46.23 โดยส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาค้นคว้าวิธีนี้เป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 40.22

19. การแก้ปัญหาการขาดความร่วมมือของผู้ปกครอง

ตารางที่ 33 จำนวนและร้อยละของวิธีการแก้ปัญหาการขาดความร่วมมือของผู้ปกครอง

วิธีการแก้ปัญหา	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. แจ้งผลการเรียน เพื่อดูความก้าวหน้า ของนักเรียนเป็น ระยะ ๆ	112	71.79	29	18.59	15	9.62	156	75.00
2. ชี้แจงระเบียบการ ประเมินผลที่ผู้ ปกครองควรทราบ	27	27.55	43	43.88	28	28.57	98	47.12
3. ทักท้อผู้ปกครอง ด้วยตนเอง	58	46.40	49	39.20	18	14.40	125	60.10

จากตารางที่ 33 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 75.00 แก้ปัญหาการขาดความร่วมมือของผู้ปกครอง โดยการแจ้งผลการเรียนเพื่อดูความก้าวหน้าของนักเรียนเป็นระยะ ๆ และส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาค้นวิธีนี้เป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 71.79 มีผู้แก้ปัญหาค้นวิธีวิธีการชี้แจงระเบียบการประเมินผลที่ผู้ปกครองควรทราบเป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 47.12 โดยส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาค้นวิธีนี้เป็นอันดับที่ 2 ร้อยละ 43.88

20. การแก้ปัญหาการให้บริการสนับสนุนด้านอุปกรณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของโรงเรียน

ตารางที่ 34 จำนวนและร้อยละของวิธีการแก้ปัญหาการให้บริการสนับสนุนด้านอุปกรณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของโรงเรียน

วิธีการแก้ปัญหา	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ร่วมมือกับคณะครู ในการจัดหา ประมาณการจัดซื้อ	58	57.43	23	22.77	20	19.80	101	53.72
2. ของบประมาณจาก โรงเรียนเป็น กรณีพิเศษ	74	62.71	35	29.66	9	7.63	118	62.77
3. จัดซื้ออุปกรณ์ต่าง ๆ ด้วยเงินส่วนตัว	57	40.42	66	46.81	18	12.77	141	75.00

จากตารางที่ 34 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 75.00 แก้ปัญหาการให้บริการสนับสนุนด้านอุปกรณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของโรงเรียน โดยการจัดซื้ออุปกรณ์ต่าง ๆ ด้วยเงินส่วนตัว และส่วนใหญ่เลือกแก้ปัญหาด้วยวิธีนี้เป็นอันดับที่ 2 ร้อยละ 46.81 มีผู้แก้ปัญหาคือวิธีการร่วมมือกับคณะครูในการจัดหางบประมาณจัดซื้อเป็นจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 53.72 โดยเลือกแก้ปัญหาคือวิธีนี้เป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 57.43

นอกจากนี้ครูคณิตศาสตร์ยังประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล การเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และโต้แย้งปัญหาเหล่านั้น จำนวน 207 คน คิดเป็น ร้อยละ 87.71 ส่วนครูคณิตศาสตร์ที่ไม่ตอบคำถามมีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 12.29 สำหรับปัญหาและการแก้ไขปัญหามีสภาพได้ดังนี้

ปัญหาการวัดและ ประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

1. นักเรียนไม่มีความรู้พื้นฐานเพียงพอที่จะเรียนเรื่องใหม่ต่อไป
2. นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียนคณิตศาสตร์ จึงขาดความสนใจและเอาใจใส่ในการทำข้อสอบวัดผล ส่วนใหญ่จะใช้การเดาหรือลอกเพื่อนนักเรียน
3. นักเรียนมีปัญหาทางครอบครัว เช่น ครอบครัวแตกแยกหรือผู้ปกครองไม่สนใจในการศึกษาของนักเรียน
4. นักเรียนหยุดเรียนบ่อย ครูต้อง เสียเวลาวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ใหม่
5. หลักสูตรคณิตศาสตร์มีเนื้อหาเพิ่มมากขึ้น ครูจะต้องวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ควบคู่กันไปด้วย ดังนั้น เวลาเรียนจึงมีน้อยไม่พอกับความต้องการ โดยเฉพาะเวลาในการเรียนซ่อมเสริม
6. ครูไม่มีเวลาสร้างเครื่องมือวัดผลเอง และงบประมาณที่สนับสนุนก็มีน้อย จึงมีเครื่องมือวัดผลที่ยังไม่ได้มาตรฐาน
7. ครูทั้ง เกณฑ์การ ผ่านจุดประสงค์ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดความระเอียด ประเมินผลการ เรียนตามหลักสูตร

วิธีการแก้ปัญหา

1. ทบทวนความรู้ เกิมของนักเรียนก่อนสอนอยู่ เสมอจึงต้อง เสียเวลา ควรแบ่งกลุ่มสอนตามความสามารถของนักเรียน
2. พยายามสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน เห็นความสำคัญของวิชาคณิตศาสตร์ ด้วยการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจให้นักเรียนได้เล่นและได้ฝึกคิด

3. ควรให้กำลังใจและปลอบใจ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความมานะอดทน ต่อสภาพที่เป็นอยู่และหาโอกาสพบกับผู้ปกครองเพื่อชี้แจงปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน

4. ทักคอกับผู้ปกครอง ชี้แจงให้เห็นความสำคัญของการวัคซีนประสงค์ การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้ปกครองช่วยกระตุ้นไม่ให้เด็กเรียนหยุดเรียน และควรแจ้ง กำหนดการวัคซีนประสงค์ล่วงหน้าทุกครั้ง

5. ครูควรพยายามสอนให้ทันตามแผนการสอนอยู่เสมอ การให้แบบฝึกหัดทำในชั่วโมง เป็นตัวอย่างเท่านั้น ที่เหลือให้ทำเป็นการบ้าน นอกจากนี้ ควรให้นักเรียนสอนพิเศษเพิ่มเติมหากสอนไม่ทันแผนการสอนอาจใช้เวลาระหว่างพัก กลางวันหรือหลังเลิกเรียน

6. ครูส่วนใหญ่ใช้เครื่องมือวัดผลจากสำนักพิมพ์ต่าง ๆ ซึ่งบางครั้งก็ไม่สามารถวัดได้ครอบคลุมเนื้อหา โดยจัดซื้อคัมภีร์ส่วนตัวหากงบประมาณไม่มี ก็ให้นักเรียนทำในสมุด โดยลอกโจทย์ตามครูบนกระดานดำ

7. ครูควรจัดสอนซ่อมเสริมทั้งในและนอกเวลาเรียน เมื่อมีโอกาส สำหรับเกณฑ์การผ่านจุดประสงค์นั้น อาจยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมของเนื้อหา ที่เรียน

ปัญหาการวัดและประเมินผล เพื่อตัดสินผลการเรียน

1. คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนต่ำมาก ทั้ง ๆ ที่นักเรียนผ่านเกณฑ์การวัดจุดประสงค์การเรียนรู้แล้ว

2. นักเรียน ไม่ผ่านเกณฑ์การวัดจุดประสงค์การเรียนรู้แต่สามารถ สอบผ่านการวัดผลสัมฤทธิ์ปลายภาคหรือปลายปี

3. ข้อสอบวัดและประเมินผลปลายภาคหรือปลายปีที่ จัดโดยส่วนกลาง ยากเกินไป และการออกข้อสอบยังไม่ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัด

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลมีมากและซ้ำซ้อน ครูต้องกรอกคะแนนตลอดปี เป็นภาระแก่ครูมากทำให้กระทบกระเทือนต่อการ จัดการเรียนการสอน

5. นโยบายของผู้บริหาร ไม่ต้องการให้นักเรียนเข้าชั้นมาก

วิธีการแก้ปัญหา

1. ควรทบทวนเนื้อหาที่เรียนมาแล้วทั้งหมดและเน้นเรื่องที่สำคัญก่อนการวัดผล
2. จัดสอนซ่อมเสริมจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ยังไม่ผ่านเท่าที่สามารถทำได้ และอาจพิจารณาตามเกณฑ์ที่กำหนด
3. ควรแต่งตั้งครูผู้สอนและผู้ที่มีความรู้ด้านการวัดและประเมินผล เป็นผู้ออกข้อสอบเพื่อทำเป็นข้อสอบมาตรฐาน
4. ครูควรจัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลนอกเวลาเรียนตามโอกาส
5. จัดให้มีการซ่อมเสริมตลอดปี

ปัญหาการวัดและประเมินผลโดยวิธีการต่าง ๆ

1. การสัมภาษณ์นักเรียนต้องใช้เวลามาก และปฏิบัติค่อนข้างยาก
2. นักเรียนขาดทักษะในการตอบปากเปล่า การเขียน การลำดับเหตุการณ์ ไม่ถูกต้อง เช่น การแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์
3. ครูไม่เข้าใจวิธีการวัดและประเมินผลเพียงพอ
4. ครูไม่สามารถใช้วิธีการวัดและประเมินผลได้หลาย ๆ วิธี เนื่องจากเวลามีจำกัดและนักเรียนทำงานซ้ำ
5. การให้แบบฝึกหัดเป็นการบ้าน นักเรียนจะให้ผู้อื่นทำให้ หรือลอกเพื่อนนักเรียน นอกจากนี้นักเรียนบางคนไม่ยอมส่งการบ้านเลย
6. การวัดผลภาคปฏิบัติมีอุปสรรคในค่านเวลาไม่เพียงพอ เพราะส่วนใหญ่ต้องวัดผลเป็นรายบุคคล บางครั้งนักเรียนไม่เตรียมอุปกรณ์ให้พร้อม

วิธีการแก้ปัญหา

1. การสัมภาษณ์นักเรียนควรทำนอกเวลาเรียนเมื่อมีโอกาส

2. ครูควรสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้น่าสนใจ เป็นกันเอง ครูจึงไม่ควรดูมาก เพื่อสร้างความมั่นใจในตัวเองให้กับนักเรียน และพยายามฝึกการตอบคำถามอยู่เสมอโดยเน้นให้คิดก่อนตอบ
3. ครูควรศึกษาวิธีการวัดและประเมินผลด้วยตนเองและสอบถามจากผู้อยู่เสมอ
4. ครูควรสร้างแรงจูงใจต่าง ๆ เพื่อฝึกให้นักเรียนทำงานอย่างรวดเร็ว
5. ควรตั้งเงื่อนไขให้นักเรียนทราบถึงผลเสียที่เกิดขึ้นจากการไม่ทำการบ้านเอง บางครั้งครูควรให้นักเรียนทำให้อุบบนกระดานเพื่อทดสอบความเข้าใจอีกครั้ง
6. ครูควรยืดหยุ่นเวลาการวัดผลภาคปฏิบัติตามความเหมาะสม และควรจัดเตรียมอุปกรณ์เสริมให้นักเรียน

ปัญหาการสร้างเครื่องมือวัดผล

1. ครูไม่มีความรู้ในการสร้างเครื่องมือวัดผล
2. ครูมีภาระในการสอน และชมเสริมนักเรียนอ่อนจึงไม่มีเวลาในการสร้างเครื่องมือวัดผล
3. เครื่องมือวัดผลที่ใช้อย่างไรยังไม่ได้มาตรฐาน เพราะผู้สร้างไม่ได้เป็นผู้สอนข้อสอบจึงไม่ครอบคลุมเนื้อหา
4. การสร้างเครื่องมือวัดผลของกลุ่มหรือเซกล่าช้าไม่ทันกับความต้องการ
5. งบประมาณเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดผลไม่มี

วิธีการแก้ปัญหา

1. เลือกใช้เครื่องมือวัดผลจากสำนักพิมพ์ต่าง ๆ
2. ควรหาเวลาสร้างเครื่องมือวัดผลในวันหยุดเรียนหรือหลังเลิกเรียน
3. ควรเลือกใช้เครื่องมือวัดผลที่เห็นว่าตรงกับเนื้อหาและเหมาะสมที่สุด
4. ควรเลือกใช้เครื่องมือวัดผลในปีก่อน ๆ แทน
5. ควรให้นักเรียนทำในสมุคนักเรียน อาจใช้ทุนส่วนตัวจัดสร้างเครื่องมือวัดผลเอง หรือร่วมมือกับเพื่อนครู เพื่อจัดหาและยืมกันใช้

ปัญหาความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้อง

1. ผู้บริหารสนใจ เรื่องการวัดและประเมินผลน้อย
2. ผู้บริหารให้ครู เข้มงวดนักเรียนมากเกินไป โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของนักเรียน
3. การปฏิบัติงานของครูจะต่างคนต่างทำ ไม่มีการประชุมหรือปรึกษางานกัน
4. ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการวัดและประเมินผล ไม่กวดขันการบ้านนักเรียน และผู้ปกครองไม่มีความรู้คณิตศาสตร์

วิธีการแก้ปัญหา

1. ครูดำเนินการ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลตามความสามารถของตนเอง
2. ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด
3. ครูควรศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง หรือสอบถามจากผู้รู้
4. ครูควรติดต่อกับผู้ปกครอง เพื่อแจ้งปัญหาต่าง ๆ และผลการเรียนของนักเรียนให้ผู้ปกครองรับรู้อยู่เสมอ อาจจัดทำสมุดจดการบ้านให้ผู้ปกครองรับทราบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย